

Överklagande ingett den 21 september 2020 av CA Consumer Finance av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 8 juli 2020 i mål T-578/18, CA Consumer Finance mot ECB

(Mål C-458/20 P)

(2020/C 433/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: CA Consumer Finance (ombud: A. Champsaur, A. Delors, avocates)

Övrig part i målet: Europeiska centralbanken

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva punkt 2 i domslutet i tribunalens dom av den 8 juli 2020 i mål T-578/18, CA Consumer Finance / ECB, genom vilken klagandens talan om ogiltigförklaring av ECB:s beslut ECB/SSM/2018-FRCAG-77 av den 16 juli 2018 ogillas i övrigt,
- bifalla de yrkanden som framställts av CA Consumer Finance i första instans vid tribunalen i deras helhet, och
- förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom de tre grunder som anges i överklagandet gör klaganden gällande att:

- 1) tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatt motiveringsskyldigheten, genom att underlåta att besvara den grund som avsåg att beslut ECB/SSM/2018-FRCAG-77 innebar ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, och har åsidosatt rättssäkerhetsprincipen genom att finna att det förelåg ett åsidosättande av artikel 26.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag, samtidigt som den uttryckligen medgav att denna bestämmelse var otydlig,
- 2) tribunalen har åsidosatt artikel 18.1 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, och motiveringsskyldigheten, genom att inte ha påvisat att klaganden agerat vårdslöst,
- 3) tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatt motiveringsskyldigheten, genom att underlåta att besvara den grund som avsåg att beslut ECB/SSM/2018-FRCAG-77 innebar ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen och principen om likabehandling, och har åsidosatt dessa två principer genom att underförstått finna att det i princip fanns fog för påföljden.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Milano (Italien) den 25 september 2020 – Associazione per gli Studi Giuridici sull’Immigrazione (ASGI) m.fl. mot Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Mål C-462/20)

(2020/C 433/36)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Milano

Parter i det nationella målet

Klagande: Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN), Associazione NAGA – Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti

Motparter: Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 11.1 d eller 11.1 f i direktiv 2003/109/EG ⁽¹⁾ hinder för en nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet, enligt vilken en medlemsstats regering enbart till förmån för medborgare i den medlemsstaten och de andra medlemsstaterna, men inte till förmån för varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare, utfärdar en handling som berättigar till rabatt på varor och tjänster som tillhandahålls av offentliga och privata rättssubjekt som har ingått avtal med den medlemsstatens regering?
2. Utgör artikel 12.1 e i direktiv 2011/98/EU ⁽²⁾ jämförd med artiklarna 1 z och 3 j i förordning (EG) nr 883/2004 ⁽³⁾ eller artikel 12.1 g i direktiv 2011/98/EU hinder för en nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet, enligt vilken en medlemsstats regering enbart till förmån för medborgare i den medlemsstaten och de andra medlemsstaterna, men inte till tredjelandsmedborgare i den mening som avses i artikel 3.1 b och 3.1 c i direktiv 2011/98/EU, utfärdar en handling som berättigar till rabatt på varor och tjänster som tillhandahålls av offentliga och privata rättssubjekt som har ingått avtal med den medlemsstatens regering?
3. Utgör artikel 14.1 e i direktiv 2009/50/EG ⁽⁴⁾ jämförd med artiklarna 1 z och 3 j i förordning (EG) nr 883/2004 eller artikel 14.1 g i direktiv 2009/50/EG hinder för en nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet, enligt vilken en medlemsstats regering enbart till förmån för medborgare i den medlemsstaten och de andra medlemsstaterna, men inte till förmån för tredjelandsmedborgare som innehar "EU-blåkort" enligt 2009/50/EG, utfärdar en handling som berättigar till rabatt på varor och tjänster som tillhandahålls av offentliga och privata rättssubjekt som har ingått avtal med den medlemsstatens regering?
4. Utgör artikel 29 i direktiv 2011/95/EU hinder för en nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet, enligt vilken en medlemsstats regering enbart till förmån för medborgare i den medlemsstaten och de andra medlemsstaterna, men inte till förmån för tredjelandsmedborgare som beviljats internationellt skydd, utfärdar en handling som berättigar till rabatt på varor och tjänster som tillhandahålls av offentliga och privata rättssubjekt som har ingått avtal med den medlemsstatens regering?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 2004, s. 44).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/98/EU av den 13 december 2011 om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (EUT L 343, 2011, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1, och rättelser i EUT L 200, 2004, s. 1 och EUT L 201, 2004, s. 47).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2009/50/EG av den 25 maj 2009 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (EUT L 155, 2009, s. 17).

Överklagande ingett den 26 september 2020 av KF av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 10 juli 2020 i mål T-619/19, KF mot SatCen

(Mål C-464/20 P)

(2020/C 433/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: KF (ombud: A. Kunst, Rechtsanwältin)

Övrig part i målet: Europeiska unionens satellitcentrum (SatCen)